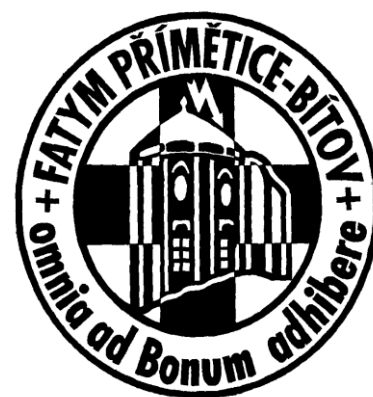

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO

FARNOSTI

HRÁDEK DYJÁKOVICE VALTROVICE
STRACHOTICE SLUP JAROSLAVICE

Marta: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by neumřel.“

Ježíš: „Tvůj bratr vstane.“

Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“

Ježíš: „Já jsem vzkříšení a život, kdo ve mně věří, i kdyby zemřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, nezemře navěky. Věříš tomu?“

Marta: „Věřím, Pane. Věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“

Milí přátelé, farníci, čtenáři našeho farního Zpravodaje!

Naposledy jsme vás oslovili naším Prázdninovým zpravodajem. Na jeho obálce byla slepá mapa našich řek a děkujeme všem, kteří se nechali pozvat k malému zeměpisnému cvičení. Doufáme, že se vám podařilo prožít pěkné chvíle odpočinku na dovolených, že jste v žádné řece neutonuli, ale že se vám dařilo přes řeky stavět mosty (obrazně řečeno: mosty, které spojují tam, kde je něco rozdělené). Je to moc potřeba. Doba není jednoduchá, ale budeme-li jednotní a budeme-li si vzájemně pomáhat, můžeme v krizi obstát. Jedna z taktik nepřítele je rozdělit, tím oslabit a pak izolované zlikvidovat.

Čas nás pomalu přenesl ke svátkům, při kterých s láskou pamatujeme na naše zesnulé. Tímto Zpravodajem bychom vás chtěli dušičkovým časem doprovázet. Uvnitř najdete rozpis modlitebních setkání na hřbitovech, praktické rady, jak zařídit církevní pohřeb, vzpomínku na jedno dávné znojenské úmrtí, informaci o nové brožurce, vzpomínku na nedávno prožité události, motivaci k objevení modlitby jakožto chvíle, kdy s láskou myslíme na Ježíše. Zvláště bych vám však chtěl doporučit zdařilý článek otce Nika o tom, jak nám Bůh posílá do našeho pozemského putování nejrůznější odkazy na cíl, kterým je nebe a posiluje tak naši naději, že se s tímto cílem nemíníme.

Přejeme vám příjemné počtení, obohacující vzpomínku na zesnulé a těšíme se na setkání s vámi při modlitbách na hřbitovech.

P. Jindřich a kněží farních týmů

Dušičkové téma: „Smuteční oznámení“

Pokud někdo zemře, je hezké, když se to dá vědět také těm, kteří ho měli rádi, těm se kterými žil. V některých vesnicích je dobrým zvykem tuto bolestnou událost oznámit prostřednictvím obecního rozhlasu. V církevním prostředí se tato událost oznamuje zvoněním umíráčku, který ostatní věřící vyzývá k modlitbě za právě zesnulého. Zesnulý je odkázán na ty, kteří pohřeb či rozloučení zajišťují. Někdy se stane, že kvůli prožívané bolesti, kterou pozůstali prožívají, se některé věci opomenou. Jindy se stane, že rodina ještě nikdy pohřeb nevyřizovala a tak zkrátka neví, co má dělat. **V tomto dušičkovém Zpravodaji najdete malý návod na to, jak zařídit pohřeb v kostele.** Je opravdu velice důležité jít se rozloučit s tím, který zemřel a to minimálně ze tří důvodů: 1. poděkovat v duchu za život zesnulého, 2. učinit v duchu akt odpuštění pokud bylo co odpouštět a nějak jsme to za života nestihli, 3. vyjádřit blízkým svou soustrast.

P. Pavel S.

„V tomto dušičkovém čase chodíme na hřbitov za těmi, kteří nás předešli na cestě, po které půjde dříve či později každý z nás. Tyto návštěvy mají jeden důležitý efekt: připomínají nám, jak pošetilé je každé naše snažení, které je nasměrováno pouze do tohoto světa a nikam dál. Zbude po něm jenom větší či menší pomníček v množství jiných, postupně zarůstajících mech. A tak chci poděkovat všem, kteří svými díly pro bližní nastavějí sami sobě pomníky a monumenty, ale chtějí sloužit lidem známým i neznámým a v nich i Bohu, nezištně a třeba i anonymně. Kéž je jim naše vděčná radost zárodkem budoucí radostné odměny v Božím království!“

Z knihy Těšit se je nejhezčí od P. Petra Vrbackého

Zveme vás k modlitbě za naše drahé zesnulé ...

**Dušíčkové pobožnosti ve farnostech
FATYMu Přímětice**

Sobota 29.10. 2022:

Lukov 16:30 pobožnost na hřbitově
Čížov 17:15 pobožnost na hřbitově
Horní Břečkov 18:00 mše svatá a po ní cca
v 19:10 modlitba na hřbitově

Neděle 30.10. 2022:

Mše ve farních kostelích dle obvyklého
nedělního pořádku.

Mimo to budou v neděli 30.10. následující
dušíčkové pobožnosti na jednotlivých
hřbitovech:

Práče 9:15 mše sv. v kostele
a potom v 10.30 modlitba
na hřbitově

Velký Karlov 13:20 na hřbitově

Kravsko 13:30 na hřbitově

Podmolí 13:30 na hřbitově

Jaroslavice 14:00 na hřbitově

Mramotice 14:15 na hřbitově

Lesná 14:15 na hřbitově

Dyjákovice 14:45 na hřbitově

Vracovice 14:45 na hřbitově

Kuchařovice 15:00 na hřbitově
Hrádek 15:15 na hřbitově
Milíčovice 15:15 na hřbitově
Křidlůvky 15:45 na hřbitově
Citonice 15:45 na hřbitově
Prosiměřice 16:00 v kostele a pak na
hřbitově
Valtrovice 16:15 na hřbitově
Přímětice 16:30 na hřbitově
Těšetice 17:00 na hřbitově

Sobota 5. 11. 2022

Lukov 17:00 mše svatá

Neděle 6.11. 2022

Slup 15:00 na hřbitově

Strachotice 15:30 na hřbitově

*V Micmanicích není hřbitov kvůli zasetému
poli přístupný. Vzpomeňme tedy alespoň
v modlitbě na ty, kteří tam odpočívají.*

Dobrý Bože, ty jsi Stvořitel a Dárce života.

Děkujeme ti za život náš

i za životy našich příbuzných a přátel.

S důvěrou ti svěřujeme naše zemřelé

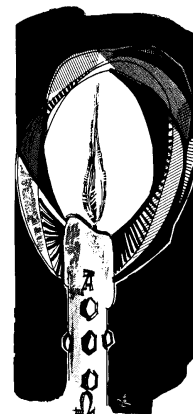
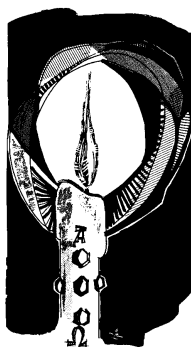
a prosíme, abys je přijal do náruče své lásky.

Ukaž jim své milosrdenství a promiň jim jejich nedostatky.

Velkoryse je odměň za všechno dobré,

co v životě z lásky vykonali.

Napln jejich víru a přijmi je mezi vyvolené v nebi. Amen.

Dum spiro, spero - Dokud dýchám, doufám

Kryštof Kolumbus na základě různých teorií dospěl k přesvědčení, že by se dalo do Indie doplnout „západní“ cestou. S nadějí, že by to mohlo jít a s vírou, že to dokáže, se vydal na moře. Plul několik týdnů a víra, že se to zdaří, se postupně rozplývala. Tajil námořníkům vzdálenost, kterou upluli, aby nepropadli opaku víry – naprostému zoufalství, že to nezvládnou a že se už nikdy nebudou moci vrátit. Podle latinského přísloví „Dum spiro, spero!“, „Dokud dýchám, doufám!“, vytrvale plul kupředu. A pak se objevil v moři kus dřeva, pak ptáci a nakonec ostrov. S každým znamením života víra Kryštofa i jeho posádky sílila, a nakonec je přivedla až k objevení nového kontinentu.

Máme před sebou oslavu svátku všech věrných zemřelých – dušiček. Ta nám připomíná, že smrt není konec, ale že je před námi nový svět (nebe). Svět, ve kterém je hojnost všeho – lásky, radosti, pokoje. Potřebujeme víru, že tento svět existuje a že se tam můžeme dostat. Nebe existuje i bez naší víry, ale víra je to, co nás na cestě do tohoto světa doprovází.

1. 11. slavíme svátek všech svatých. Jejich víra v nebe byla tak silná, že všechnu svou pozornost zaměřovali na život s Bohem. To pro ně bylo to nejdůležitější.

Když apoštolové prosili Pána Ježíše o více víry, odpověděl jim, že postačí víra jako hořčičné semínko. Hořčice když se uchytil, roste velmi rychle. I naše víra se může rychle rozvinout, jen je na počátku potřeba přijmout semínko naděje a vydat se s ním na cestu.

Toto dělám já	a	toto koná Bůh
Otevřít Písmo svaté	a	zjistit, že mě oslovuje.
Vstoupit do modlitby	a	zjistit, že mě proměňuje.
Začít jednat podle desatera	a	zakusit, že to přináší požehnání.

Nedejme se k spánku svěsti,
bděme pod korouhví kříže,
jděme v boj za pravé štěstí,
každým krokem nebi blíže.

K nebi vede cesta jistá
těm, kdo prací každodenní
následují věrně Krista
v zápase a utrpení.
(Sv. Terezie Veliká,
Kancionál č. 312)

Krok za krokem tak naše víra v Krista a jeho učení roste a sílí.

Kéž se v těchto dušičkových dnech probouzí víra v našich srdcích. Víra, že smrt není konec života, ale začátek života nového – věčného. A především víra v Toho, který nám svou smrtí na kříži tuto cestu do věčného života otevřel, v Ježíše Krista.

O. Nik

Příprava na křest, svatbu, pohřeb?

Každá mimořádná událost v životě je spojena se zvláštní přípravou, která má pomoci prožít slavný okamžik naplno s těmi, které máme rádi. Jako křesťané prožíváme ve společenství církve křest, první svaté přijímání, svatbu a nakonec i pohřeb. Pokřtění jsme byli většinou jako malí a náš křest se připravovali naši rodiče. Křestní slib tenkrát složili za nás. Jak jsme rostli, přibývalo v našem životě věcí, které za nás už druzí nemuseli dělat, ale zvládli jsme je sami: zapnout si bundu, utřít si nos, zavázat si tkaničku. A zvládli jsme u prvního svatého přijímání křestní slib vyslovit sami. Pak jsme se připravili také na svatbu. Na náš pohřeb nás opět donesou, budou jej za nás vyřizovat jiní. Přesto se na svůj pohřeb připravujeme také my sami. A tato příprava trvá celý náš život. Někdo třeba tím, že žije podle hesla: „Snažím se žít tak, aby na můj pohřeb přišlo co nejvíce lidí.“ Když někdo nemá úplně štěstí na své blízké, řekne: „Až umru, nechci mít žádné rozloučení. Když si na mne neudělali čas za mého života, tak po smrti už mají smůlu, z toho já už nic nemám.“

P. Pavel S.

Pro vás, kteří byste chtěli pro své drahé zesulé uspořádat církevní pohřeb, máme následující rady:

- **Nejprve je nutné obrátit se na kněze ve farnosti** a domluvit termín pro pohřební obřad (kněz má několik farností a nemusí mít volno kdykoliv). Teprve po domluveném termínu je možné zařizovat další věci na Pohřební službě.
- **Ve farnostech v pohraničí** často nebývá varhaník, proto je při návštěvě kněze potřeba si varhaníka domluvit (v okolních farnostech varhaníci jsou a kněz má na ně telefonické spojení, tak je možné s ním varhaníka domluvit).
- **Na pohřební službě** domluvíte vytištění parte, vykopání hrobu, věnce a kytice. Bývá zvykem domluvit také stuhu na křížek a sadu svíček do kostela. Svíce bývají různě silné a v každém kostele preferují jinou tloušťku. Na pohřební službě lze domluvit i dechovou hudbu (někdy v dechovce hraje na dechový nástroj i někdo, kdo hraje v kostele na varhany – je dobře se na to na pohřební službě zeptat).
- **Pro výběr pohřební služby**, je dobré vnímat se na pohřbech, jak která pohřební služba průběh pohřbu zajišťuje: kdy přijíždí před pohřbem s rakví, s jakou úctou se k tělu zesulého chová, jak doprovází pohřební průvod, ... Jsou tu znatelné rozdíly.
- **Je dobré pro kněze sestavit krátký životopis zesulého.** Tím, jak si na tom dáme záležet, vyjadřujeme i svůj vztah k zesulému: mnozí si dají práci a vytvoří krásný životopisný text. Jiní bohužel celý dlouhý bohatý život shrnou jen do několika obecných frází.

Víte, co znamená nápis **R.I.P.**
na hrobě?

Je to zkratka latinského
„**Requiescat in pace**“,
což česky znamená
„**At' odpočívá v pokoji.**“

- **Při církevním pohřbu je nutné, aby v čele pohřebního průvodu nesl někdo kříž.** Ve farnostech v pohraničí, kde třeba už nejsou ministranti, je nutné se v rodině pozůstalých domluvit, kdo kříž ponese.

- **Je nezbytné se domluvit také s farníky, kteří disponují klíčem od kostela,** aby byl kostel nejen otevřený, ale i připravený. To platí zvláště pro kostely v místech, kam kněz dojíždí.

- **Provoz kostela vždy také něco stojí.** Pohřeb je vždy mimořádná událost jak pro rodinu zesnulého, tak i pro všechny, kdo poskytují uvedené služby. Proto je také potřeba uvést poplatek, který s uvedenými službami souvisí: za veškeré služby včetně úklidu, květinové výzdoby, potřeby el. energie a jiné výdaje farnosti je celková částka 1.300,- Kč.

Pokud by se pozůstalá rodina považovala za sociálně slabou, pak je potřeba takovouto situaci oznámit již při prvním setkání a je možné se domluvit na určité slevě.

Je také vhodné tyto služby uhradit v sakristii kostela před obřadem, protože pak již k tomu nebývá vhodný okamžik.

P. Pavel S. a ekonomická rada farnosti Strachotice

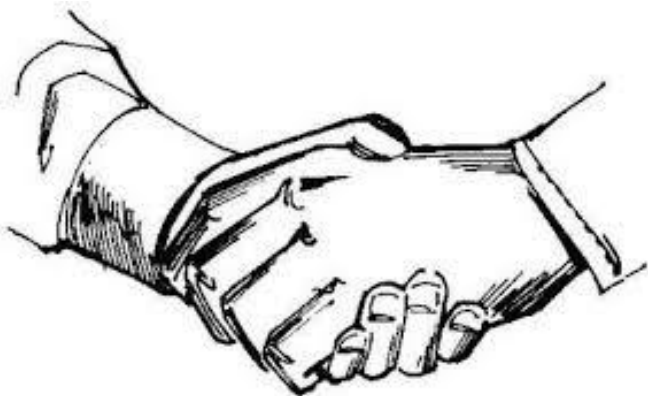
Historické okénko – 800 let od úmrtí markraběte moravského Vladislava Jindřicha ve Znojmě

Proč je i dnes důležité si Vladislava Jindřicha připomenout? Přečtěte si pozorně jeho příběh.

Vladislav Jindřich prožil své mládí v době rozepří uvnitř přemyslovského rodu. V roce 1191 se účastnil povstání svého staršího bratra Přemysla proti knížeti Václavovi II. Skutečným režisérem událostí byl ve skutečnosti pražský biskup Jindřich Břetislav, který roku 1192 zajistil u římského císaře Jindřicha VI., aby Vladislav Jindřich obdržel do správy Moravu, kdežto jeho starší bratr Přemysl Otakar I. vrchní knížecí vládu v Čechách. Slíbil, že Čechy za to zaplatí závratnou sumu 6000 hřiven. Císař Přemysla jmenoval, ale Přemysl se k placení neměl a navíc se zapojil do koalice proti císaři Jindřichovi VI. Ten jej zbavil knížecího titulu a českým knížetem jmenoval biskupa Jindřicha Břetislava, který mezitím byl v Německu držen jako rukojmí. Roku 1193 Jindřich Břetislav vtrhl s vojskem do Čech. Také Přemysl shromáždil vojsko a došlo k setkání u Zdic. Tam mnoho předních velmožů Přemysla opustilo a přešlo do biskupova tábora. Přemysl se stáhl na Pražský hrad, kde se čtyři měsíce bránil obléhání a nakonec se mu podařilo s hrstkou věrných uprchnout za hranice. V roce 1194 při svém tažení na Moravu biskup – kníže Břetislav zbavil Vladislava Jindřicha úřadu markraběte moravského a sám si jej přisvojil. Vladislav byl odveden na Pražský hrad, aby tam byl pod kontrolou. Když se v roce 1197 začalo horšit zdraví biskupa Břetislava, využil Přemysl situace a vtrhl do Čech. Byl však odražen. Když v červnu

Břetislav zemřel, zvolili velmoži knížetem Vladislava Jindřicha. Knižecí titul si ale nárokoval také Přemysl a tak v prosinci 1197 opět vtrhl s vojskem do Čech.

Přestože měl Vladislav Jindřich mnohem silnější armádu, v noci před bitvou se po poradě s biskupem Danielem a velmoži tajně sešel s bratrem. Vše nechme dopovědět dobového kronikáře Jarlocha*ustoupil jednak pro dobro míru, jednak z bratrské lásky, a smířil se s bratrem svým v ten způsob, že oba zároveň onen na Moravě, tento v Čechách panovati budou, a aby, majíce oba jednu mysl, měli též i jedno knížetství, což až podnes mezi nimi nedotknuto trvá.*

Po čtvrtstoletí bojů o český knížecí trůn, kdy takřka neminul rok bez bratrovražedných bojů, nastaly konečně českým zemím klidnější časy. Součástí dohody mezi Přemyslem a Vladislavem pravděpodobně byl i slib, že se Přemysl nebude mstít těm, kteří ho opakovaně v předchozích letech zradili, což sice asi zklamalo jeho věrné, kteří s ním vytrvali ve vyhnanství, ale získalo mu důvěru rozhodující části předáků.

František Palacký hodnotí dobu vlády Přemysla Otakara takto. Citujeme:

„Když Přemysl Otakar I. roku 1197 dosedl podruhé na trůn vlasti své, nalezl Čechy svržené až na nejhlubší stupeň politické nemoci a nevážnosti, podřývané od nepřátel domácích i zahraničních, trhané na různu frakcemi rozličnými, blízké oupadku konečného a sotva sebou vládnoucí, a když umřel, pozůstavil je synovi svému co mocnářství nikomu nepodlehlé, v sobě upokožené a svorné, a požívající ve valné části Evropy netoliko vážnosti, ale i ostrachu.“ (konec citátu)

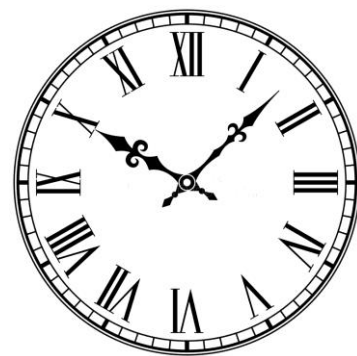
Historici dodávají, že pro stabilitu českého království byla důležitá i loajalita předáků české šlechty a také osobnost Přemyslova bratra, moravského markraběte Vladislava Jindřicha, ve kterém měl Přemysl po celou dobu své vlády nejen spolehlivého spojence, ale i rovnocenného partnera. Vladislav Jindřich zemřel ve Znojmě 12. srpna 1222 a pochován byl ve velehradském cisterciáckém klášteře. Jeho ostatky byly zničeny – snad v době husitské.

Když jsem byl nedávno na pohřbu v Troskotovicích, všiml jsem si oltářního obrazu, který připomíná smíření svatého Václava s Radslavem. Radslav chtěl s Václavem bojovat. Za oběma stála vojska. Václav však navrhl Radslavovi souboj osobní, aby ušetřil své vojáky. V souboji Radslav spatřil na Václavově čele zářící kříž a poprosil Václava o odpuštění. V dnešní době, která je opět dobou války je inspirativní jak smíření bratří Vladislava a Přemysla před hrozící bitvou, tak Václavův návrh k osobnímu souboji. Obojím byla ušetřena krev vojáků. Válka je vždycky zlo a je jedno jestli padne voják ruský nebo ukrajinský: ať ten či onen má maminku nebo manželku nebo děti, kteří budou oplakávat jeho ztrátu. To by si měli uvědomit pánové nahoře, než začnou s flintama lidi do pole hnát (viz píseň skupiny Hop Trop).

P. Jindřich

Vracovice: Hodiny po 258 letech

V obci Vracovice se nachází barokní kaple sv. Michaela Archanděla. Zdejší obyvatelé ji s láskou říkají „náš kostelíček“. Stavitelé věže měli již roku 1764 (datum uvedené na fasádě) záměr zřídit věžní hodiny a tak pro ně vytvořili na dvou stranách prostor mezi římsami. Dokonce i uvnitř kamenné věže ponechali výklenky, aby bylo snadné se zevnitř k budoucím ciferníkům dostat. V minulosti došlo, podle pamětníků, k několika pokusům o instalaci hodin, ale z různých důvodů k nim nedošlo. Když se před několika lety do Vracovic přistěhoval pan Milan, vzal si kostelíček na starost. Protože se v minulosti věžními hodinami zabýval, rozhodl se hodiny zrealizovat. Vše začalo zpracováním grafického návrhu hodin, který byl předložen místním duchovním správcem ke schválení památkářům. Ti si vybrali tradiční vzhled hodin, aby dobově odpovídal. Pak už nic nebránilo realizaci. V zimních měsících probíhala výroba ručiček a součástí převodů. Začátkem prázdnin byla zahájena vlastní realizace. Prvním problémem bylo jak se k ciferníkům (13 m nad zemí) dostat bez větších finančních nákladů. Na ciferník v průčelí postačil nastavený požární žebřík ukotvený do věže a odvaha hodináře tam vylézt. Nad kostelní loď musela být objednána vysokozdvizná plošina, kterou zaplatil místní sponzor. Pak už nic nebránilo tomu namalovat na fasádu ciferníky a namontovat ručičky. Ostatní práce se odehrály uvnitř věže. Montáž koncových převodů, rozvodu na dvě strany a pohon hodin. Hodiny byly kompletně zprovozněny na přelomu července a srpna 2022.

Malé svědectví jak Bůh pomáhá i v hmotných věcech.

Na ciferník nad kostelní věží byla objednána vysokozdvizná plošina s dosahem 15 m. Pracovník firmy plošinu dovezl, ale při pokusu o zprovoznění nefungovala. Ve stresu, kdy potřeboval záhy odjet, se marně snažil plošinu zprovoznit. Po ujistění, že tolik nespěcháme, odjel s tím, že po návratu plošinu zprovozní. Když se po hodině vrátil, dovezl druhou plošinu, tentokrát s dosahem 30 m. Tu bez problému zprovoznil, zaškolil nás a s původní plošinou odjel. Proč o tom píše? Díky tomu jsme nejen mohli namalovat ciferník a namontovat ručičky ale i natřít vrchní část věže a opravit krytinu na střeše kostelíčka. Závěrem chceme poděkovat všem, kteří se zřízením hodin pomohli a finančně tento projekt podpořili. Slavnostní požehnání nových hodin se uskutečnilo v sobotu 1.10. při posvícení ve Vracovicích.

M.L.

Zažili jsme: pětidenní pout' po Česku

Do schránky na faru v Prosiměřicích mi přišel volební letáček Sdružení mladých. V návrhu programu stálo i pořádání výletů pro seniory. Mám radost z toho, že v tomto ohledu je farnost opět místem, kde se výletování daří – a mnozí o tom možná ani neví. Zatímco dříve jsme konali spíše jednodenní poutní zájezdy (Turzovka, Šaštín, Francova Lhota, Hostýn,...), tak v posledních třech letech jsme se „rozšoupli“ trochu víc a jezdíme na pět dní: po práčských Václavských hodech od pondělí do pátku. Poprvé nás ještě za tuhého Covidu jelo 29, podruhé rovných 40 a letos 39 poutníků a navštívili jsme Dolní Rakousko a Jižní Čechy.

Při pouti navštěvujeme především místa, která mají vztah ke křesťanské duchovní tradici: poutní místa, významné kostely a kláštery, ale rádi zavítáme i jinam. Tak jsme letos navštívili třeba i hrad Rožmberk a pak v městě Písku místní muzeum, hřebčinec a Křížkovu elektrárnu. Spíme v hotelích a je zajištěna plná penze. Autobusem za týden ujedeme asi 900 km. Každý den navštívíme tak 2 – 4 místa. Doprava, ubytování, stravování a vstupné vyšly letos asi na 7000,- Kč. Jelo nás 39 z nejrůznějších farností Znojemska, mnozí se účastnili již potřetí a opět se nám podařilo vytvořit pestré společenství: nechybí strýcové, co nalévají slivovičku, nechybí Cecilka, co má ke všemu co říct, nechybí fotograf, který vše zaznamenává. Dá-li Bůh, tak příští rok okolo svátku sv. Václava opět vyrazíme. Už nyní zveme k účasti i vás.

Prvním rozměrem pouti je rozměr duchovní. Při pouti slavíme bohoslužby a modlíme se. Těžko postihnout, jaké duchovní ovoce putování jednotlivcům přináší. V každém případě při pětidenní autobusové pouti je na všechno čas. I na modlitbu: každý den jsme slavili mši svatou, v pondělí v Nových Hradech a ve středu v Písku byla večer adorace, při které nám byli místní kněží k dispozici ke svátosti smíření. Každý den jsme se spolu modlili růžencem a rozjímali nad Písmem svatým. V Římově jsme se pomodlili křížovou cestu a byl čas i na litanie.

Dalším rozměrem pouti je rozměr, který by se dal nazvat společenským. Jeli jsme na pouť lidé z různých farností Znojemska. Během pouti jsme měli možnost spolu hovořit, sdílet se o všem možném a vytvářet tak přátelství. Měli jsme ale také hojnou příležitost k trpělivosti s druhými. Na navštěvovaných místech se setkáváme s lidmi, kteří tam žijí. Ti nám vypravují příběhy o minulosti míst, ale i o jejich přítomnosti, sdílí leckdy své plány, obavy a naděje. My poutníci skrze návštěvu a skrze modlitbu za ně vstupujeme do jejich životních příběhů. Tak jsme se něco dozvěděli o životě cisterciáků ve Vyšším Brodě a byli jsme účastni jejich latinské mše v tridentském ritu. Naslouchali jsme svědectví řeholních sester v Kájově, v Dobré Vodě a ve Štěkni. O svých starostech mluvili také provozovatelé hotelů, ve kterých jsme spali a bývalý pan ředitel píseckého hřebčince.

Dalším rozměrem našich poutí je rozměr vzdělávací. Člověk se ledacos dozví a udělá si plastický obrázek. Letos při pouti jsme jako jakýsi refrén stále slyšeli: náš kostel (klášter) byl založen ve 13. století, v 15. století byl husity pobořen a vypálen, později znovu obnoven. Dalším kritickým obdobím byla třicetiletá válka, ale opět rozkvetl v období baroka. Tak jsme to slyšeli v Rakouském Gerasu a Zwettlu. U nás ve Vyšším Brodě, či v Kájově byla přidána ještě další sloka o pustošícím období komunismu.

Ve škole nás učili o husitech jako o národních hrdinech a o baroku jako o době temna. Najednou člověk vnímá, že husité byli bojovníci, jejichž hnacím motorem byla nenávisť k latinské církvi a ke všemu, co ji reprezentovalo, a že mnoho tehdy u nás fungujícího a rozkvetlého zadupali do země. Tím vlasti spíš uškodili, než prospěli. A pověstná doba temna byla dobou, během níž vznikala na našem území úžasná umělecká díla ve všech odvětvích kultury: díla, nad kterými se nám dodnes tají dech, a říkáme si, jakého byli ti naši předkové ducha, když i obyčejní řemeslníci dokázali takové krásné věci.

P. Jindřich

Brožurka vhodná nejen pro Ukrajince

V rámci tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. jsme vydali novou brožurku: Matka ustavičné pomoci. Tuto brožurku jsme sice již opakovaně vytiskli v černobílé podobě v mnohatisícovém nákladu dříve, ale nyní je nejen s barevnou obálkou, ale v dvojjazyčném česko-ukrajinském provedení.

Proč jsme se do tohoto záměru vůbec pustili? Protože množství Ukrajinců, kteří jsou v naší zemi, jsou křesťané, téměř všichni jsou pokřtěni, ale často se k modlitbám ještě nepropracovali. Nyní však na ně situace jak v jejich zemi, v rodinách a ve světě doléhá tak citelně, že mnozí z nich už pochopili, že je třeba se modlit. Proto chceme tuto brožurku dát k dispozici těm, kteří se s ní v češtině nejprve seznámí, a pak ji podarují konkrétnímu Ukrajinci s výkladem a povzbuzením, aby měl pomůcku k modlitbě. Sami jsme již udělali zkušenost, že Ukrajinci tuto knížečku s vděčností přijímají a využívají.

Už dříve jsme českou verzi této tiskoviny šířili vždy za 0 Kč, přestože další knížky šíříme za doporučený příspěvek na výrobní náklady. I u této nové varianty česko – ukrajinské zůstáváme věrní původnímu nastavení: tedy opět 0 Kč s případnou prosbou o příspěvek na poštovné. Máme totiž zkušenost, že Panna Maria, Matka ustavičné pomoci, nám vyprošuje požehnání a nenechá se zahanbit touto naší velkorysostí.

Na přímluvu Panny Marie Matky ustavičné pomoci se už po staletí děje mnoho vyslyšení, a proto tímto naším drobným vydavatelským počinem, chceme přispět těm, kteří hledají skutečné řešení mimořádně těžké situace. Kdokoliv se zájemců si brožurku může objednat na emailu: apostolat@fatym.com.

P. Marek Dunda

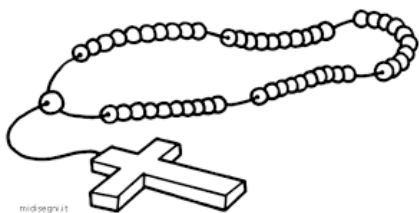
Střípky křesťanské spirituality: modlitba = myslet s láskou na Ježíše

Existuje mnoho různých způsobů modlitby (prosba, dík, ...). Existuje i mnoho různých definic modlitby (rozhovor s Bohem). Mezi všemi se mi líbí definice svaté Terezie Veliké: „Modlit se znamená myslet s láskou na Ježíše.“ Pěkně to ladí i s tím, co říká svatý apoštol Pavel svému žáku Timoteovi: „Mysli na Ježíše Krista, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium.“ Sám Ježíš říká, že největší přikázání je milovat Boha také celou svou myslí. A psychologové nám nepřestávají připomínat, jak moc ovlivňuje život člověka to, na co myslí, to, co nosí v hlavě.

Myslet jsme schopni na to, co jsme viděli a slyšeli, na to, co prošlo našimi smysly. Svatý Bernard v jednom svém kázání říká, že před příchodem Ježíše Krista byl Bůh nepochopitelný a nepřístupný, neviditelný a zcela nepředstavitelný. Co si člověk o něm mohl představovat, jak o něm mohl přemýšlet. Jediným výsledkem takového přemýšlení by byl jen nějaký falešný obraz Boha. Tím, že neviditelný Bůh poslal na svět svého Syna, chápeme Boží touhu po tom, abychom ho viděli, chápali a mohli si jej představit. Tak říká Ježíš učedníkům: „Kdo vidí mne, vidí Otce.“ Ježíš je věrný obraz neviditelného Boha. Tak nám jednotlivá tajemství Ježíšova života dávají látku pro rozmyšlení o Bohu. To jak leží v jeslích, odpočívá na klíně Panny Marie, káže na hoře, bdí v noci na modlitbách; nebo jak visí na kříži, je smrtelně bledý a umírá, sestupuje mezi mrtvé jako jejich svrchovaný Pán; nebo jak třetí den vstává

z mrtvých a ukazuje apoštolům místa po hřebech jako známky vítězství, a nakonec vystupuje před jejich zraky do nebe.

A Bernard dodává: „Na které z těch tajemství by se nemělo s opravdovou láskou a zbožností myslet? Myslím-li na kterékoli z nich, myslím na Boha a je v tom ve všem ten, který je můj Bůh. Je tedy moudré rozjímat o těchto tajemstvích, jak jsem řekl, a soudím, že jedná prozíravě, kdo si připomíná jejich sladkost.“

A já dodávám, že myslet s láskou na Ježíše je také podstatou modlitby růžence, které je zasvěcen měsíc říjen. Tak jako Maria nám nese Krista, tak i růženec na svých vlnách nese Krista, když se uprostřed každého Zdrávasu připomínají tajemství jeho života.

P. Jindřich

Krátké zprávy o tom, co bude

- ♻️ Vyučování náboženství bude probíhat pro zájemce na faře v Hrádku, vždy v pátek 1x za 14 dní. Začátek v 16.00 hod. Vyučování má pomoci rodičům plnit to, k čemu se zavázali při křtu svého dítěte, že jej povedou k Bohu svým životem a příkladem a umožní mu rozvinout dary, které do něj Bůh vložil. Zatím se nahlásily 2 děti. Příští hodina je 21.10.
- ♻️ 1x za 14 dní pak probíhá také na faře v Hrádku setkání mládeže, které vede P. Čoupek. Setkání probíhá po páteční mši sv. V ohláškách je vždy upřesněno. Další setkání bude v pátek 11.11. od 18:45.
- ♻️ V sobotu 29.10. se uskuteční oslava 130. výročí založení dobrovolného hasičského sboru v Hrádku. Ve 12.00 bude průvod na náměstí k soše sv. Floriána a posvěcení praporu. V 15.00 schůze v KD spojená s oceněním a vyznamenáním členů SDH Hrádek. V 17.00 zábava pro veřejnost, kapela, prohlídka hasičské techniky.
- ♻️ V pátek 11.11. v 17:30 zvou jaroslavičtí vinaři na žehnání svatomartinského vína na náměstí v Jaroslavicích. Svatomartinský průvod vychází v 17.00 ze hřiště.
- ♻️ V pátek 11.11. v Dyjákovicích vyjde svatomartinský průvod od č.p. 353 Poppovi a povede ho sv. Martin na koni směrem ke zdravotnímu středisku, kde bude i požehnání svatomartinského vína, ohňová show, hudba a občerstvení.

Pout' dětí a mládeže ke svaté Anežce České

V sobotu 12.11.

V Hrádku u Znojma.

10:00 mše svatá a procesí ke kapli sv. Anežky

12:00 pohoštění na faře a stanovišťová hra

Zveme děti, rodiče a mládež.

Vtipy nesmí chybět!!!

Celý život si budu pamatovat poslední větu mého dědy. „Ty uličníku, přestaň třepat s tím žebříkem.“

Přijde pán na dušičky na hřbitov a diví se: „Tady je dnes nějak živo!“

Sešli se tři kamarádi a první povídá: „Představ si, když byla moje žena v jiném stavu, tak četla knížku Čuk a Gek a narodila se jí dvojčata.“ Druhý na to: „Moje četla Tři mušketýry a narodila se jí trojčata!“ Třetí se dal na útěk. „Kam běžíš?“ volají kamarádi. „Ale, moje žena čte pohádku Alibaba a čtyřicet loupežníků!“

Pepíček, kterému máma zakázala koupání v nedalekém rybníce, přijde domů s mokřými vlasy a povídá, že spadnul do vody. „Tak jak to, že nemáš mokré i oblečení?“ „No, měl jsem takové tušení, že bych mohl spadnout, a tak jsem si ho radši sundal.“

Na koncertě: Klavírista hraje obrácený k obecenstvu zády. Dana, která se opozdila, se ptá sousedky: „To je Beethoven?“ „Nevím, musíme počkat, až se otočí!“

VÝROKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC:

Naučil jsem se na jedničku a odpovídal tak na dvojku, ale naše učitelka mi řekla, že mi trojku nedá, a napsala mi čtyřku.

Nejméně toho dělá pan učitel. Jenom sedí, chodí a dívá se, jak my píšeme.

Domácí úkol nemám napsaný, protože jsem přišel pozdě do školy.

Zítřej nepřijdu do školy. Naše učitelka řekla, že toho, kdo nebude umět básničku, nechce ani vidět.

Toto 104. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, a Vratětině, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519 a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Přímětících a Citonicích, kaplan P. Marek Coufal (mobil 722 752 154. - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com. P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Hrádku, Dyjákovicích, Valtrovicích, Jaroslavovicích, Slupi a Strachoticích. Vyšlo v říjnu 2022. Náklad 9030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již stopáté je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2022. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com. Pro vlastní potřebu Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televiziv www.TV-MIS.cz). Neprodejně.

